

Η 13Η ΕΠΕΤΕΙΟΣ ΤΗΣ ΕΝΘΡΟΝΙΣΕΩΣ ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ Κ.Κ. ΘΕΟΦΙΛΟΥ

Τήν Πέμπτην, 9^η/22αν Νοεμβρίου 2018, έωρτάσθη υπό τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων ἡ 13^η επέτειος τῆς Ἐνθρονίσεως τοῦ Μακαριωτάτου Πατρός ἡμῶν καί Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου εἰς τόν ἔνδοξον θρόνον τῆς Μητρός τῶν Ἐκκλησιῶν.

Διά τό λίαν σημαντικόν τοῦτο γεγονός διά τήν στερέωσιν καί ἐνότητα τῆς Ἐκκλησίας Ἱεροσολύμων ἐτελέσθη Δοξολογία εἰς τόν Πανίερρον Ναόν τῆς Ἀναστάσεως.

Τῆς Δοξολογίας ταύτης προεξήρξεν ὁ Μακαριώτατος, συνιερουργούντων Αὐτῷ τῶν Ἀγιοταφιτῶν Ἀρχιερέων Ἱερομονάχων καί διακόνων, Ἀραβοφώνων Πρεσβυτέρων καί προσευχομένων μοναχῶν, μοναζουσῶν καί πολλῶν λαϊκῶν, παρουσία τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος εἰς τά Ἱεροσόλυμα κ. Χρήστου Σοφιανοπούλου καί τοῦ Πρέσβεως τῆς Γεωργίας εἰς Ἱσραήλ.

Μετά τήν Δοξολογίαν ὁ Μακαριώτατος καί ἡ Ἀγιοταφιτική Ἀδελφότης καί πᾶν τό ἐκκλησίασμα ἀνῆλθον εἰς τό Πατριαρχεῖον.

Ἐνταῦθα συνεχάρησαν προσφωνοῦντες τόν Μακαριώτατον ὁ Γέρων Ἀρχιγραμματεὺς Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντίνης κ. Ἀρίσταρχος ὡς ἔπεται:

Μακαριώτατε Πάτερ καί Δέσποτα,

Χαίρει καί ἀγάλλεται σήμερον Σιών ἡ Ἀγία, ἡ Μήτηρ τῶν Ἐκκλησιῶν, ἡ Ἐκκλησία τῶν Ἀγίων Τόπων, τῶν τόπων φανερώσεως τῆς θείας ἀποκαλύψεως, μετά τῆς ἀπ' ἀρχῆς ἐνσωματωμένης αὐτῇ γεραρᾶς Ἀγιοταφιτικῆς Ἀδελφότητος ἐπὶ τῇ μνήμῃ γεγονότος, πρό δέκα καί τριῶν ἐτῶν συμβάντος, ἀποβάντος δέ λίαν σημαντικοῦ διά τήν ζωὴν καί τήν ἀποστολήν αὐτῆς ἐν τῷ κόσμῳ.

Ἐν ἔτει 2005, μετά περίοδον κρίσεως μέν καί κλυδωνισμοῦ, οὐχὶ ὅμως καταποντισμοῦ τοῦ σκάφους τῆς Σιωνίτιδος Ἐκκλησίας, ἐκ παρανόμων καί ἄνευ Συνοδικῆς διαγνώμης ὑπογραφεισῶν συμφωνιῶν ὑποθηκεύσεως ἀνεκτιμήτου ἀξίας περιουσίας τοῦ Πατριαρχείου, ἡ Ἀγιοταφιτική Ἀδελφότης, φρουρός τῶν Ἀγίων Τόπων καί θεματοφύλαξ τῆς χριστιανικῆς παρουσίας καί περιουσίας εἰς τήν Ἀγίαν Γῆν, ἤρθη εἰς τό ὕψος τῶν περιστάσεων καί τῆς ἀποστολῆς αὐτῆς καί ψήφοις κανονικαῖς καί ὁμοφώνοις τῆς Ἀγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου, ἐξέλεξε τήν Ὑμετέραν σεπτὴν Μακαριότητα ὡς τόν 141ον Πατριάρχην τῆς Ἀγίας πόλεως Ἱερουσαλήμ καί πάσης Παλαιστίνης καί ὡς ἡγούμενον αὐτῆς.

Τό γεγονός τοῦτο ἐορτάζεται σήμερον πανηγυρικῶς διά Δοξολογίας εἰς τόν πανίερρον Ναόν τῆς Ἀναστάσεως ἐν πανδῇμῳ συμμετοχῇ μοναχῶν, κλήρου καί λαοῦ, λόγω τῆς σημασίας αὐτοῦ ὡς στερεωτικοῦ τῆς δομῆς τοῦ σώματος τῆς

Ἐκκλησίας, ὡς συσφιγγτικοῦ τῆς ἐνότητος αὐτῆς καί ὡς ἀσφαλιστικοῦ τῆς συνεχείας τῆς ἐπισκοπικῆς διαδοχῆς αὐτῆς ἀπό τῆς ἰδρύσεως αὐτῆς ὑπό τοῦ Κυρίου καί ἀπό τοῦ πρώτου ἱεράρχου αὐτῆς ἁγίου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου.

Τὴν συνέχειαν τῆς ἐξασκήσεως τῆς ποιμαντικῆς ἀποστολῆς τῆς Ἐκκλησίας Ἱεροσολύμων ἐν ὅλῃ τῇ δικαιοδοσίᾳ αὐτῆς εἰς τὰς τρεῖς Παλαιστίνας ἕως καὶ Σαουδικῆς Ἀραβίας καὶ Κατάρ ἀνέθεσεν τότε ἡ Ἀγιοταφίτικὴ Ἀδελφότης εἰς τὰς χεῖρας τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος, ἐκείνη δέ ἔκτοτε ἀνεδείχθη ἀξία τῆς ἐπιδειχθείσης Αὐτῇ ἐμπιστοσύνης διὰ λόγων καὶ πράξεων ἐπὶ δέκα καὶ τρία συναπτά ἔτη.

Ἐκ τούτων μνημονευτέα πρωτίστως “ἡ καθ’ ἡμέραν ἐπίστασις Αὐτῆς καὶ μέριμνα πασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν” (Β΄Κορ. 11, 28)- ἐνοριῶν τοῦ εἰς πόλεις καὶ χωρία ἐγκατεστημένου Ἑλληνορθοδόξου Ἀραβοφώνου Αὐτῆς ποιμνίου καὶ ἰδιαιτέρως ἡ μέριμνα Αὐτῆς ὑπὲρ τῶν Ἀραβοφώνων Κοινοτήτων τῆς Ἰορδανίας διὰ τῶν πρό μηνῶν διορισμῶν καὶ Ἀρχιερατικῶν προαγωγῶν, ἐπὶ τῷ σκοπῷ τῆς καλλιτέρας διαποιμάνσεως τοῦ ποιμνίου ἐν Ἰορδανίᾳ, μετὰ τοῦ Βασιλέως τῆς ὁποίας τὸ Πατριαρχεῖον διατηρεῖ σχέσεις ἀγαστάς πρὸς ὄφελος ὅλων τῶν χριστιανῶν καὶ τῶν πολιτῶν τοῦ Βασιλείου, οὐχ ἦττον κηδομένη ἐν ταύτῳ καὶ τοῦ ἐν Ἰορδανίᾳ καὶ ἐν Ἰσραήλ Ρωσσοφώνου ποιμνίου Αὐτῆς.

Καθ’ ὅλα τὰ ἔτη τῆς Πατριαρχίας Αὐτῆς ἡ Ὑμετέρα Μακαριότης ἰδιαιτέραν ἐπέδειξεν ὡσαύτως εὐαισθησίαν καὶ γενναιωρίαν διαθέσεως χρόνου εἰς τὴν ἐν τῷ Πατριαρχεῖῳ ὑποδοχὴν τῶν ἐξ ὅλων τῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν συρρεόντων πολυπληθῶν προσκυνητῶν, εὐλογοῦσα τούτους καὶ διδάσκουσα τὴν ἐκ τῆς προσκυνηματικῆς θεωρίας πνευματικὴν ὠφέλειαν αὐτῶν, καλλιεργοῦσα ἐν ταυτῷ τὴν μετὰ τῶν συνοδῶν αὐτῶν Ἀρχιερέων καὶ Ἱερέων ἀγαθὰς σχέσεις ἐκκλησιαστικῆς ἐπικοινωνίας καὶ συνεργασίας καὶ παρουσιάζουσα ἐν καιρῷ μάλιστα κρίσεων τὰς τοποθετήσεις τοῦ ἡμετέρου Πατριαρχείου, συντελοῦσας πάντοτε εἰς τὴν διατήρησιν τῆς ἐνότητος τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης.

Πέραν τῶν προσκυνηματικῶν ἐπισκέψεων ἡ Ὑμετέρα Μακαριότης κατ’ ἐπανάληψιν ἐδέχθη καὶ ἐπισκέψεις κρατικῶν, πολιτικῶν καὶ διπλωματικῶν ἀποστολῶν καὶ ἀντιπροσωπειῶν καὶ εἰς αὐτάς ἐπαρουσίασε καὶ προέβαλε τὸ πολιτιστικόν καὶ εἰρηνευτικόν ἔργον τοῦ Πατριαρχείου εἰς τὸ ταραχῶδες καὶ εὐφλεκτον πολιτικόν περιβάλλον, εἰς τὸ ὁποῖον εἶναι τεταγμένον νὰ διακονῇ ἐκκλησιαστικῶς. Τὸ ἔργον τοῦτο τοῦ Πατριαρχείου ἡ Ὑμετέρα Μακαριότης ἐξήγαγε καὶ πέραν τῶν τοπικῶν αὐτοῦ ὁρίων εἰς ὑπερποντίους ἐξόδους Αὐτῆς, ἀναζητοῦσα ἐπίσης εἰς αὐτάς συμπαραστάτας διὰ τὴν ἀκύρωσιν τῶν παρανόμων συμφωνιῶν ὑποθηκεύσεως τῆς περιουσίας τοῦ Πατριαρχείου καὶ τὴν ἀποτροπὴν ψηφίσεως νόμων, ἐπιβαλλόντων δυσβαστάκτους φορολογίας καὶ μὴ ἐπιτρεπόντων τὴν ἐλευθέραν διαχείρισιν τῆς περιουσίας αὐτοῦ.

Τὸ ἐνδιαφέρον τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος διὰ τὰς ἱστορικὰς ἱεράς Μονὰς τοῦ Πατριαρχείου ἐφάνη ἐκ τῶν καταλήλων ἐνεργειῶν Αὐτῆς, οὕτως ὥστε ἐν συνεργασίᾳ Παλαιστινίων καὶ Ἰσραηλινοῦ Στρατοῦ νὰ ἐπιτευχθῇ ἡ ἐγκατάστασις ὕδατος εἰς τὴν ἱεράν Μονὴν Χοζεβᾶ καὶ διὰ τῆς ἀδεΐας τοῦ Ἰσραηλινοῦ Στρατοῦ νὰ ἀνακαινισθῇ ἡ ἱερά Μονὴ τιμίου Προδρόμου ἐν Ἰορδάνῃ καὶ νὰ καταστῇ καὶ πάλιν ἐπισκέψιμος διὰ τοὺς προσκυνητάς.

Διὰ τῶν ὁδηγιῶν καὶ ἐνεργειῶν τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος ὑπῆρξεν ἀσυμβίβαστος ἡ ὑποστήριξις, διεκδίκησις, καὶ ἐπικύρωσις ἡμετέρων

προσκυνηματικῶν δικαιωμάτων, ἀμφισβητηθέντων ὑπό τῶν Ἀρμενίων ὡς ἐπί παραδείγματι τῆς παρουσίας δευτέρου φύλακος ἡμῶν παρά τόν λίθον τοῦ Ἀγγέλου τετράκις τοῦ ἔτους, τῆς παρουσίας τοῦ ἡμετέρου φύλακος εἰς τό ἐνδότερον τοῦ Ἀγίου Τάφου διά τήν ὑποδοχήν τῆς Συριανικῆς καί τῆς Κοπτικῆς Κοινότητος εὐθύς μετά τήν Πασχάλιον Ἀναστάσιμον νυκτερινήν λειτουργίαν ἡμῶν καί λίαν προσφάτως τοῦ δικαιώματος ἡμῶν εἰς τό σάρωμα τοῦ θεοδέγμονος Σπηλαίου ἐν Βηθλεέμ.

Τό ἀνέκαθεν δεδομένον ἐνδιαφέρον τῆς μητρός Ἑλλάδος ὑπέρ τῆς διατηρήσεως τῶν ἀπαραγράπτων δικαιωμάτων τοῦ γένους ἡμῶν ἐπί τῶν Παναγίων Προσκυνημάτων ἐνεργοποίησε προσφάτως ἡ Ὑμετέρα Μακαριότης διά τῆς προσκλήσεως Αὐτῆς πρός τόν ὑφυπουργόν Ἐξωτερικῶν κ. Μᾶρκον Μπόλαρη, ὁ ὁποῖος προθύμως ἀνταποκριθεῖς ἐπεσκέφθη τό Πατριαρχεῖον, τόν Ναόν τῆς Ἀναστάσεως, τήν Γεθσημανήν, τήν Βασιλικήν τῆς Γεννήσεως εἰς Βηθλεέμ, τήν ἱεράν Μονήν τοῦ Ἀγίου Σάββα καί τήν ἱεράν Μονήν τοῦ τιμίου Σταυροῦ, προτιθέμενος, ὅπου δεῖ, ἀμερίστως νά συμπαρασταθῇ.

Ὑψῶν τό ποτήριον ἐξ ὀνόματος τῆς Ἀδελφότητος καί τῆς Ἀγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου ὑπέρ ὑγιείας, εὐσταθείας καί μακροημερεύσεως Ὑμῶν ἐν πληρότητι θείων εὐλογιῶν, διαβεβαιῶ ὅτι ἀφορμώμενοι ἐξ ὅλων τούτων, ἡμεῖς οἱ Ἀγιοταφῖται, Μακαριώτατε, ἐνθαρρυνόμεθα καί ἐνισχυόμεθα καί συστρατευόμεθα καί συμπορευόμεθα μεθ' Ὑμῶν ὡς Κυρηναῖοι εἰς τό σταυρώσιμον Πατριαρχικόν Ὑμῶν ἔργον αὐξάνοντες τήν Ἀγιοταφικὴν ἡμῶν καρποφορίαν πρός ὄφελος ψυχῶν, ἔπαινον τοῦ εὐλογημένου ἡμῶν γένους καί δόξαν τοῦ ἐν Τριάδι Θεοῦ ἡμῶν. Γένοιτο.

Προσφώνησιν ἀπηύθυνεν πρός τόν Μακαριώτατον καί ὁ ἐκλαμπρότατος κ. Γενικός Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα ὡς ἔπεται:

Μακαριώτατε,

Σεβασμιώτατοι,

Σεβαστοὶ Πατέρες,

Κυρίες καί κύριοι,

Ἡ σημερινή ἐορτή ἔχει ἰδιαίτερη σημασία γιά ὅλους μας, καθὼς ἡ Ἀγιοταφικὴ Ἀδελφότητα καί τό εὐλαβές Ἐκκλησίασμα, οἱ προσκυνητές καί ἡ Ὁρθόδοξη Κοινότητα, τιμοῦν μέ τήν δέουσα μεγαλοπρέπεια τήν 13ῃ ἐπέτειο τῆς Ἐνθρονίσεως τοῦ Προκαθήμενου τῆς Σιωνίτιδος Ἐκκλησίας, τῆς Μητέρας τῶν Ἐκκλησιῶν, τῆς Αὐτοῦ Θειοτάτης Μακαριότητος, τοῦ Πατριάρχῃ Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου Γ.

Εἶναι ἰδιαίτερη τιμή καί χαρά γιά μένα νά παρευρίσκομαι στόν ἐορτασμό αὐτό καί θά ἤθελα Μακαριώτατε, νά Σᾶς ἀπευθύνω τίς ἐγκάρδιες εὐχές μας γιά ὑγιεία, δύναμη καί μακροημέρευση, προκειμένου νά συνεχίσετε τήν ὑψηλή ἀποστολή Σας, ἡ ὁποία ἀποκτᾷ ὅλο καί μεγαλύτερη σπουδαιότητα καί σημασία, τή δυσκολή αὐτή ἐποχή.

Μέ τήν εὐκαιρία αὐτή, θά ἤθελα νά ἐκφράσω, τήν ἀπαρέγκλιτη στήριξη καί συμπαράσταση τῆς Ἑλλάδας πρός τό Ἱερό Καθίδρυμα, τό Πρεσβυγενές Πατριαρχεῖο Ἱεροσολύμων, τό ὁποῖο, μέσα στοὺς αἰῶνες, ἔχει διαδραματίσει ἕναν ἐξόχως σημαντικὸ ἱστορικὸ ρόλο καί, ὡς κέντρο τῆς Ὁρθοδοξίας στοὺς

Ἀγίους Τόπους, ἐξακολουθεῖ νά εἶναι μία ἀστείρευτη πηγὴ ἐλπίδας, προβάλλοντας, πρὸς πᾶσα κατεύθυνση, ἀπὸ τὴν Ἁγία Πόλη, τίς ἀξίες τοῦ Χριστιανισμοῦ καὶ τὸ μήνυμα τῆς σωτηρίας τοῦ Ἀνθρώπου.

Τὸ Πατριαρχεῖο Ἱεροσολύμων εἶναι, βεβαίως, σταθερὸ σημεῖο ἀναφορᾶς γιὰ ὅλους τοὺς Ἕλληνες, ὅπου κι ἂν βρίσκονται, καὶ συμβολίζει τὴ μακραίωνη παρουσία τοῦ Ἑλληνισμοῦ στοὺς Ἀγίους Τόπους, ἐνῶ δὲν μπορεῖ παρά νά ἀποτελεῖ ἄρρηκτο δεσμό φιλίας καὶ συνεργασίας με τοὺς ἄλλους λαούς, ὅπως ἄλλωστε νά εἶναι καὶ ἐκφραστὴς τῶν Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν τῆς περιοχῆς, διαφυλάττοντας πολὺτιμες παραδόσεις καὶ μεταδίδοντας, πρὸς πᾶσα κατεύθυνση, τὸ οἰκουμενικὸ μήνυμα τῆς Ὁρθοδοξίας. Γιὰ ὅλους ἐμᾶς, τὸ Παλαίφατο Πατριαρχεῖο εἶναι, βεβαίως, καὶ ὁ θεματοφύλακας τῶν πλέον σημαντικῶν Ἱερῶν Προσκυνημάτων τοῦ Χριστιανισμοῦ, τὰ ὁποῖα μέ ἀφοσίωση καὶ αὐταπάρνηση ὑπερασπίζονται καθημερινά οἱ Ἀγιοταφῖτες Πατέρες καὶ πού πάντοτε ἐμπνέουν καὶ ἐνισχύουν τὴν πίστη καὶ τὴν εὐλάβεια τῶν ἀπανταχοῦ πιστῶν, καθὼς καὶ τοὺς δεσμούς με τὴ Σιωνίτιδα Ἐκκλησία.

Μακαριώτατε,

Μέ τίς ἐργῶδεις καὶ ἄοκνες προσπάθειές Σας προωθεῖτε τὴν ἀνύψωση τοῦ κύρους τοῦ Πατριαρχείου, τὴν ὑπεράσπιση τοῦ ἰσχύοντος καθεστῶτος στοὺς Ἀγίους Τόπους καὶ τὴν προστασία τῆς ἐδῶ χριστιανικῆς παρουσίας. Μέ τὴν εἰλικρινῆ διάθεση συνεννόησης καὶ συμφιλίωσης πού ἐπιδεικνύετε, καλλιεργεῖτε συστηματικά, τόσο τίς σχέσεις μέ τὰ ἄλλα δόγματα καὶ τίς ἄλλες θρησκείες, ὅσο καὶ τὴν εὐρύτερη προσπάθεια συμφιλίωσης καὶ εἰρήνευσης στὴν πολὺπαθη αὐτὴ περιοχὴ. Μέ σειρά πρωτοβουλιῶν Σας προωθεῖτε τὴν ἀναστήλωση καὶ ἀνάδειξη τῶν πλέον Ἱερῶν Προσκυνημάτων τῆς Χριστιανοσύνης, ἐνῶ μεριμνᾶτε γιὰ τὴν πνευματικὴ συνοχὴ καὶ ἐνότητα τῆς Ἀγιοταφίτικῆς Ἀδελφότητος καὶ τὴν πνευματικὴ καθοδήγηση καὶ εὐημερία ἐνὸς ποιμνίου πού ὑφίσταται σημαντικές προκλήσεις καὶ δοκιμασίες.

Μακαριώτατε,

Τὸ φορτίο πού ἔχετε ἐπωμισθεῖ εἶναι μεγάλο καὶ ὁ ἀγώνας πού αὐτὸ συνεπάγεται εἶναι μακρὺς καὶ ἐπίπονος. Εἶναι βαθεῖά μου πεποίθηση ὅτι, μέ τὴ βοήθεια τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν ἐνεργὸ συμπαραστάση ὅλων μας, θά ὁλοκληρώσετε τὸ ἔργο Σας καὶ θά φέρετε εἰς πέρας τὴν ἀποστολὴ Σας.

Τόσο ἐγώ, ὅσο καὶ ὅλοι οἱ ἐργαζόμενοι στό Γενικὸ Προξενεῖο, προσευχόμαστε νά ἔχετε ὑγεία, δύναμη καὶ μακροημέρευση γιὰ τὸ καλὸ τοῦ Πατριαρχείου, τῆς Ἀδελφότητος, τοῦ Ἑλληνορθόδοξου Ποιμνίου Σας, τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ τῆς εἰρήνης στοὺς Ἀγίους Τόπους.

Χρόνια Πολλά.

Ὅμοίως προσεφώνησαν τὸν Μακαριώτατον ἐκπρόσωποι ἀδελφῶν Ἐκκλησιῶν καὶ τινες Ἀγιοταφῖται.

Πρὸς τούτους ἀντεφώνησεν εὐχαριστῶν ὁ Μακαριώτατος διὰ τῆς κάτωθι προσφωνήσεως Αὐτοῦ:

Ἐκλαμπρότατε κ. Γενικέ Πρόξενε τῆς Ἑλλάδος,

Σεβαστοί Ἅγιοι Πατέρες καί Ἀδελφοί,

Ἀγαπητοί Χριστιανοί,

Εὐλαβεῖς προσκυνηταί,

«Εὐλογήσω τόν Κύριον ἐν παντί καιρῷ, διά παντός ἡ αἶνεσις αὐτοῦ ἐν τῷ στόματί μου» (Ψαλμ. 33, 2).

Ἡ ἐπί τῷ ἀπολυτρωτικῷ αἵματι τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ τεθεμελιωμένη ἀγία ἡμῶν τῶν Ἱεροσολύμων Ἐκκλησία, γηθοσύνως ἐορτάζει σήμερον τήν συμπλήρωσιν δεκατριετοῦς διακονίας ἀπό τῆς ἀναρρήσεως τῆς Μετριοτήτος ἡμῶν εἰς τόν Ἀποστολικόν καί Πατριαρχικόν θρόνον Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου καί πρώτου Ἱεράρχου τῶν Ἱεροσολύμων. Διό καί κατήλθομεν μετά τῆς Γεραῖας Ἀγιοταφίτικῆς ἡμῶν Ἀδελφότητος εἰς τόν Πανίερον Ναόν τῆς Ἀναστάσεως, ἐνθα ἀνεπέμψαμεν εὐχαριστήριον Δοξολογίαν τῷ Ἁγίῳ Τριαδικῷ Θεῷ, οὗ ἡ ἀγάπη τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ Κυρίου δέ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ συνέχει ἡμᾶς (Β΄ Κορ. 5, 14).

Ἡ ἐόρτιος αὕτη δεκατριοετής ἐπέτειος δέν ἀφορᾷ εἰς τήν ἀναξιότητα ἡμῶν ἀλλ' εἰς τόν Ἀγιοπνευματικόν θεσμόν τῆς Ἐκκλησίας, δηλονότι τοῦ μυστικοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ. «Αὐτός γάρ ὁ Χριστός ἐστίν ἡ κεφαλὴ τοῦ σώματος τῆς Ἐκκλησίας: ὃς ἐστίν ἀρχή, πρωτότοκος ἐκ τῶν νεκρῶν, ἵνα γένηται ἐν πᾶσιν αὐτός πρωτεύων, ὅτι ἐν αὐτῷ εὐδόκησε πᾶν τό πλήρωμα κατοικῆσαι καί δι' αὐτοῦ ἀποκαταλλάξαι τά πάντα εἰς αὐτόν, εἰρηνοποιήσας διά τοῦ αἵματος τοῦ σταυροῦ αὐτοῦ, δι' αὐτοῦ εἴτε τά ἐπὶ γῆς εἴτε τά ἐν τοῖς οὐρανοῖς» (Κολ. 1, 18-20) κατά τόν θεῖον Παῦλον.

Ἡ μέχρι σήμερον ἱεραρχική, μοναστική καί ποιμαντική διακονία ἡμῶν «ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς χάριτος τοῦ μεγάλου Ἀρχιερέως Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ» (Ἑβρ. 4, 15, 16), δηλονότι τῆς Ἀγιογραφικῆς Μητρος τῶν Ἐκκλησιῶν καί Κατοικητηρίου τοῦ Θεοῦ Σιών τῆς ἀγίας ἕνα καί μοναδικόν σκοπόν ἔσχεν, τήν διαφύλαξιν τῆς Ἀποστολοπαραδότου ἡμῶν παρακαταθήκης τῆς ὑγιαίνουσας πίστεως καί τῆς ὀρθοτομήσεως τοῦ λόγου τῆς ἀληθείας, κατά τό παράγγελμα τοῦ σοφοῦ Παύλου: «Σπούδασον σεαυτόν δόκιμον παραστῆσαι τῷ Θεῷ, ἐργάτην ἀνεπαίσχυντον, ὀρθοτομοῦντα τόν λόγον τῆς ἀληθείας» (2 Τιμ. 2, 15). Προσέτι δέ εἰς τήν διατήρησιν τῶν παναγίων προσκυνημάτων ὡς τόπων τῆς λογικῆς λατρείας καί πηγῆς θείας καί θεραπευτικῆς ἐνεργείας, ἀλλά καί τῆς διαφυλάξεως τῶν ἐπ' αὐτῶν ἀπαραγράπτων προνομίων καί κυριαρχικῶν δικαίων τοῦ εὐσεβοῦς καί βασιλικοῦ γένους τῶν Ρωμαίων Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.

Οὐχ ἥττον δέ, ἀκούοντες εἰς τούς Παυλείους λόγους: «δι' ὑπομονῆς τρέχωμεν τόν προκείμενον ἡμῖν ἀγῶνα ἀφορῶντες εἰς τόν τῆς πίστεως ἀρχηγόν καί τελειωτὴν Ἰησοῦν» (Ἑβρ. 12, 1-2), οὐκ ἐπαύσαμεν τήν ἀνά τά πέρατα τῆς γῆς διεθνῇ ἡμῖν ἐκστρατείαν ὑπὲρ ἐξεγέρσεως τῆς συνειδήσεως τῶν ἀγαπώντων τήν πόλιν τοῦ Βασιλέως τῶν βασιλευόντων, τήν ἐπίγειον Ἱερουσαλήμ, τήν ἀποτελοῦσαν τό ὁρατόν σύμβολον εἰρηνικῆς συνυπάρξεως καί συνδιαλλαγῆς ἐθνῶν, λαῶν καί θρησκειῶν ἀφ' ἐνός καί τήν ἐγγύησιν τῆς Χριστιανικῆς παρουσίας καί τῶν Ἐκκλησιῶν ἐν τῇ Μέσῃ Ἀνατολῇ καί τῇ Ἀγίᾳ Γῇ ἀφ' ἐτέρου.

Τοῦτο δέ ποιούμεν ἐν τῇ πνευματικῇ καί θρησκευτικῇ ἀποστολῇ τῆς Μητρος τῶν

Ἐκκλησιῶν, δηλονότι τοῦ πρωτογενοῦς θεσμοῦ τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων, τοῦ διαφυλάσσοντος τό ὑφιστάμενον καθεστώς, τόσον τό προσκυνηματικόν, ὅσον καί τό δημογραφικόν ἐν τῇ ἀγίᾳ πόλει τῶν Ἱεροσολύμων, τό ἐπαπειλούμενον ἀπό τῶν ἀποκαραδοκούντων τήν ἀλλοίωσιν αὐτοῦ.

Λέγομεν τοῦτο, διότι ἡ Ἱερουσαλήμ οὔσα ἡ ἀρχέγονος καί ἀκένωτος πηγή τοῦ αἵματος τῆς δικαιοσύνης, ἀποτελεῖ καταφύγιον τῶν ἐπιποθούντων τόν θεόν Πατέρα τῆς ἀγάπης καί τῆς εἰρήνης κατὰ τόν ψαλμωδόν λέγοντα: «Ὁν τρόπον ἐπιποθεῖ ἡ ἔλαφος ἐπὶ τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων, οὕτως ἐπιποθεῖ ἡ ψυχὴ μου πρὸς σέ, ὁ θεός – ἐδίψησεν ἡ ψυχὴ μου πρὸς τόν θεόν τόν ζῶντα», (Ψαλμ. 41, 2-3).

Ἡ Ἐνθρονιστήριος αὕτη δεκατριετής ἐπέτειος τῆς Ἡμετέρας Μετριότητος καλεῖ ἡμᾶς «οὐχί εἰς καύχησιν τῶν ὑφ' ἡμῶν πεπραγμένων ἀλλὰ εἰς τήν καύχησιν ἐν Χριστῷ» (Ρωμ. 15, 17). «Ἡ γάρ καύχησις ἡμῶν αὕτη ἐστὶ εἰς τό μαρτύριον τῆς συνειδήσεως ἡμῶν» (Β' Κορ. 1, 12).

Δι' αὐτῆς ἀκριβῶς τῆς μαρτυρίας τῆς συνειδήσεως ἡμῶν καλούμεθα νά συνεχίσωμεν τήν ἐκκλησιαστικὴν καί ἱεραρχικὴν ἡμῶν ἀποστολήν ἐν τῷ ἐκ τῆς συγχύσεως πάσχοντι κόσμῳ γενικώτερον καί τῇ περιοχῇ ἡμῶν τῆς Μέσης Ἀνατολῆς εἰδικώτερον. «Τό Πνεῦμα μὴ σβέννυτε» (Α' Θεσ. 5, 19), παραγγέλλει ὁ Μέγας Παῦλος.

Εἰς τήν ἱεράν ταύτην διακονίαν τοῦ μαρτυρικοῦ καί ἀποστολικοῦ θρόνου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου ὡς καί τοῦ Μυστηρίου τῆς θείας Οἰκονομίας, ἔχομεν συνεργούς καί συγκοινωνούς τοὺς σεβαστοὺς καί ἀγαπητοὺς ἐν Χριστῷ ἡμῖν Πατέρας καί ἀδελφούς Ἀγιοταφίτας, Ἀρχιερεῖς, Ἱερομονάχους, διακόνους καί μοναχοὺς, μεθ' ὧν, κατὰ τόν ἅγιον Ἰγνάτιον τόν Θεοφόρον, «ἐν ὁμονοίᾳ Θεοῦ σπουδάζομεν πάντα πράσσειν, Προκαθημένου τοῦ Ἐπισκόπου εἰς τύπον Θεοῦ καί τῶν Πρεσβυτέρων εἰς τύπον συνεδρίου τῶν ἀποστόλων καί τῶν διακόνων πεπιστευμένην διακονίαν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅς πρό αἰώνων παρὰ Πατρί ἦν καί ἐν τέλει ἐφάνη» (ΒΕΠ, τόμ. Β', σελ. 269).

Ἐπ' ἀληθείᾳ λέγομεν ὁ ἀγὼν ἡμῶν εἶναι ἀγὼν «πρὸς τήν μεθοδείαν τῆς πλάνης» (Ἐφ. 4, 14), διὰ τοῦτο ὁ σοφὸς Παῦλος παραγγέλλει λέγων: «ἐνδύσασθε τήν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ πρὸς τό δύνασθαι ὑμᾶς στῆναι πρὸς τὰς μεθοδείας τοῦ διαβόλου» (Ἐφ. 6, 14), «ὅτι ψεύστης ἐστὶ καί ὁ πατήρ αὐτοῦ» (Ἰωάν. 8, 44) κατὰ τόν Εὐαγγελιστὴν Ἰωάννην. Τὰς μεθοδείας ταύτας τῆς πλάνης καί τοῦ ψεύδους τοῦ Διαβόλου καταγράφει ἡ ἱερά ἱστορία τοῦ παρελθόντος ἀλλὰ καί τοῦ παρόντος αἰῶνος τῆς Ἐκκλησίας τῶν Ἱεροσολύμων, δηλονότι τοῦ Ἑλληνορθόδοξου Πατριαρχείου, τοῦ ὑπὸ τοὺς υἱοὺς τοῦ σκότους τοῦ αἰῶνος τούτου (Λουκ. 16,8) βαλλομένου ἀλλ' οὐ καταβαλλομένου.

Δεηθῶμεν τοῦ Θεοῦ Πατρός τῶν φώτων καί τῆς ἀληθείας, «ἵνα κατευθύνῃ τὰ διαβήματα ἡμῶν πρὸς ἐργασίαν τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ» διὰ πρεσβειῶν τῆς Ὑπερευλογημένης Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καί ἀειπαρθένου Μαρίας καί τῶν ἱκεσιῶν τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρός ἡμῶν Νεκταρίου Πενταπόλεως. Ἡ δέ χάρις τοῦ Παναγίου καί Ζωοδόχου Τάφου τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ ἐνισχύῃ πάντας ἡμᾶς ἐν τῇ διακονίᾳ τῶν Παναγίων Προσκυνημάτων, τῶν ἀδιαψεύστων τεκμηρίων καί μαρτυρίων τῆς πίστεως ἡμῶν ὡς καί τῆς διαποιμάνσεως τοῦ εὐσεβοῦς Χριστεπωνύμου ποιμνίου ἡμῶν.

Ἐπὶ δέ τούτοις, ἐπικαλούμεθα ἐπὶ πάντας τοὺς συμπροσευχηθέντας ἡμῖν καί τοὺς

τιμήσαντας διά τῆς παρουσίας αὐτῶν τὴν Ἐνθρονιστήριον ταύτην ἑορτὴν, δύναμιν τὴν ἐξ ὕψους, τὴν χάριν τοῦ Παναγίου Τάφου, ὑπομονὴν καὶ πᾶσαν παρά θεοῦ εὐλογίαν, ἐκφράζοντες θερμὰς εὐχαριστίας καὶ πρὸς τοὺς προσφωνήσαντας ἡμᾶς, τὸν Γέροντα Ἀρχιεπίσκοπον Κωνσταντίνης κ. Ἀρίσταρχον, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τῶν μελῶν τῆς Ἀγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου καὶ τῆς Ἀγιοταφίτικῆς ἡμῶν Ἀδελφότητος, τὸν Ἐκλαμπρότατον Πρόξενον τῆς Ἑλλάδος κ. Χρῆστον Σοφιανόπουλον, τὸν Ἐξοχώτατον Πρέσβιν τῆς Γεωργίας, τὸν Πανοσιολογιώτατον Ἀρχιμανδρίτην π. Ἀλέξανδρον, ἀντιπρόσωπον τῆς Ἀδελφῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ρωσίας, διαβιβάσαντα ἡμῖν τὰς εὐχὰς τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Μόσχας κ.κ. Κυρίλλου, τὸν Ὀσιολογιώτατον Ἀρχιμανδρίτην π. Θεόφιλον, ἀντιπρόσωπον τῆς Ἀδελφῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ρουμανίας, διαβιβάσαντα ἡμῖν τὰς εὐχὰς τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ρουμανίας κ.κ. Δανιήλ, τὸν Ἱερώτατον Μητροπολίτην Ναζαρέτ κ. Κυριακόν, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τοῦ ποιμνίου ἡμῶν εἰς Ναζαρέτ, τὸν Ἱερώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἰόππης κ. Δαμασκηνόν, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τοῦ ποιμνίου ἡμῶν εἰς Ἰόππην, τὸν Αἰδεσιμώτατον π. Χαράλαμπον Μπαντούρ, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου, τὸν Ἱερώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Μαδάβων κ. Ἀριστόβουλον, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τῆς ἐν Ἰορδανίᾳ Κοινότητος τῆς Μαδηβᾶς καὶ τῆς ἐν Μπέρ Σέβα Ρωσοφώνου Κοινότητος, τὸν Ἀρχιμανδρίτην Φιλόθεον, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τῶν Κοινοτήτων τῆς περιοχῆς Ἀκκρης, τὸν Αἰδεσιμώτατον Οἰκονόμον π. Σάββαν, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τῆς Κοινότητος τοῦ χωρίου τῶν Ποιμένων, τὸν Αἰδεσιμολογιώτατον οἰκονόμον π. Γιοῦσεφ Χόδαλη, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τῆς Κοινότητος Μπετζάλλας, τὴν Σχολὴν τοῦ Ἁγίου Δημητρίου, τὸν Ἐντιμώτατον κ. Ἀμποῦ Ἀέτα καὶ ἅπαντας τοὺς μετασχόντας εἰς τὸν ἑορτασμόν τοῦτον τῆς Ἐνθρονιστηρίου ταύτης ἐπετείου.

Εἰς ὑγιεῖαν πάντων ὑμῶν!

Τὴν μεσημβρίαν ἠκολούθησεν ἑόρτιος μοναστηριακὴ τράπεζα.

Ἐκ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς